

Det vil sige, at det, som hr. Kristian Thulesen Dahl går ind i en handel om, er, at man mener, at man er nødt til at erstatte den energi, der kunne komme fra en reaktor, som kun fungerer meget sporadisk.

Det energibehov skal man så sammenligne med, at Ukraine er det land i Europa, der er dårligst til at styre sit energiforbrug. Så hvis man satte ind på at styre energiforbruget, på energibesparelser, så ville man vinde mere, end man ville vinde med de to reaktorer. Er hr. Thulesen Dahl klar over det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Keld Albrechtsen, som gør det klart for mig, hvis jeg ikke skulle vide det, at der finder for meget energifråds sted i Østeuropa og herunder i Ukraine. Ganske givet, sådan er det, og det behøver man ikke tage derved for at konstatere. Det kan man læse om, det har jeg selvfølgelig også gjort, og det ved hr. Keld Albrechtsen også udmærket godt.

Men når man diskuterer sådan nogle spørgsmål med hr. Keld Albrechtsen, og hvis man ikke er enig med hr. Keld Albrechtsen eller ikke indtager det samme synspunkt eller har den samme tro på, hvordan udviklingen vil komme til at gå, så er det, enten fordi man ikke har læst de rigtige rapporter – det har hr. Keld Albrechtsen – eller også er det, fordi man ikke har været på besøg de rigtige steder. Så vil hr. Keld Albrechtsen gerne hjælpe en dertil, og det er jo meget prisværdigt. Det vil jeg gerne sige tak for, men jeg føler ikke, at behovet er så stort på det her område.

Hvad det andet angår, vil jeg sige til fru Pernille Frahm, at det virker altså lidt, som om fru Pernille Frahm befinder sig i sådan en meget fastlåst verden med et meget fastlåst verdensbillede, sådan i en statisk situation, hvor man opgør energibehovet som noget statisk og siger: Sådan er det nu, og så kan vi diskutere, om vi så har brug for mere eller mindre energi, hvis vi nu f.eks. lukker Tjernobyl.

Altså for mig drejer det her sig om, at vi har nogle a-kraft-værker, som vi skal gøre så sikre som muligt. Det handler om en overbevisning om, at de a-kraft-værker, vi diskuterer for Ukraines vedkommende, vil blive en realitet. Det handler om, at vi skal påvirke dem så meget, at de bliver så sikkerhedsmæssigt forsvarlige som overhovedet muligt.

Så drejer det sig også om, at det ville være en god idé, at vi permanent fik lukket Tjernobyl. Det indgår også i det, og det ønske tror jeg vi alle sammen har her i Folketinget.

Det er det, vi i Dansk Folkeparti vælger at have som mål, og vi tror, at den vej, som jeg har skitseret her i dag, er den mest farbare for at nå det specificerede mål.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne sige tak til både forskningsministeren og til økonomiministerens for deres indlæg og redegørelse over, hvad det er, vi fra Danmarks side gør, og hvad det er, regeringen har som mål.

Vi er enige i regeringens mål om at tage aktiv del i de her ting, ikke mindst tage aktiv del i at bidrage så meget som muligt til, at sikkerheden bliver så høj som muligt.

Når vi taler atomkraft – det er jo lidt siden, at det sådan var det store emne i det her land – må jeg sige, at det er klart rystende, at Østeuropa legede med atomkraft også i et andet system, hvor rapport efter rapport, medarbejder efter medarbejder udlagde, hvordan det foregik. Man byggede indimellem atomkraftværker færdig med brugte rør, fordi man ikke kunne få nogle andre, med beton, som ikke indeholdt den cement, den skulle have osv., en lang række efterladenskaber ud over alle bredder.

Når man tænker på, hvad vi ellers har haft af kraftværker i denne verden, og hvor mange der kører i dag, og hvis diskussionen om atomkraft var kommet efter opfindelsen af debatten om CO₂, så kan det godt være, at man havde haft et andet billede af det og en anden holdning til det, for det er jo to sider af samme sag.

Jeg vil gerne gå tilbage til det, vi gør eller skal gøre. Jeg er enig i, som hr. Peter Hansen-Nord sagde, at det jo ikke er en aktuell sag i Danmark. Vi har et energisystem i Danmark, som oven i købet har en overskudskapacitet. Vi står altså ikke lige over for at have behov for yderligere værker af den ene eller den anden slags.

Jeg vil sige, at Enhedslistens og SF's ordførere sidder i en sag som denne som i så mange andre i beton til halsen.

Det afgørende er jo, at vi her i verden har omkring 4 milliarder mennesker, der har adgang til en stikkontakt. Vi har nogle forventninger om, at hvis vi skal være rimeligt humane, skal vi inden for de næste 50-60 år have stikkontakter til 4 milliarder mere. Energimæssigt